

Izhaja vsak petek opoldne.
Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37
ali pa: via Geppa 17/III.
Izdaja: konsorcijs Malega listu.

MALI LIST

TEHNIK ZA NOVICE IN POUK.

Male novice

Naš koledar.

Petak, 9. novembra: Božidar ali Teodor. Sobota, 10. novembra: Andrej. Nedelja 25. pob., 11. novembra: Martin. Torek, 13. novembra: Stanislav. Sreda, 14. novembra: Jozafat. Četrtek, 15. novembra: Leopold.

Papirnat denar se odmika.

Tudi v Avstriji so ga siti. Kovali bodo bakrene patacone; najmanjša kovanka po 100 in 200 krov, potem novice po 1000 K in 2000 K iz bakronikla.

Kadar trgovci strajkajo...

Trgovci v Modeni so razjarjeni zastran visokega občinskega davka na napise. Ker so protestirali, a jim občinski svet ni ugodil, so sklenili, da odpravijo vse napise na trgovinah. Drugi dan so sneli vse table ali pa so jih prelepili z belim papirjem. Na vseh ulicah ni videti niti enega napisa.

Strašna smrt otroka.

V pondeljek je mantovanski kmet Tasselli pripeljal domov ročni voziček z murvinim listjem. Kmet je stopil v hlev, njegov dvoletni otrok pa se je igral pri vozičku. Dvokolesni voziček se je nagnil nazaj, listje se je zvrnilo na otroka, ki je postal zakopan v njem. Ko se je oče čez nekaj minut vrnil, je začel spravljati listje v listnjak. Kar zagleda otroka pod listjem. otrok se je bil v listju zadužil.

Otrok je stekel.

Stekel pes je ugriznil 10 letnega Borinja v Padovi. Dečka so odpravili v bolnico, da bi ga zdravili. V bolnici je stekel deček ugriznil zdravnika, mater in posrežnico. Vse tri so podvrgli zdravljenju po Pasterjevem načinu.

Spomin

proslave obletnice pohoda v Rim so obhajali v Komnu. Govoril je učitelj Ščuka. V Št. Petru pri Gorici je govoril vinko bandelj, ki je dejal: «Svet dolžnost vseh državljanov je, da častijo in vedno povikujepo južanske čine bratov, ki so padli za osvoboditev te zemlje izpod barbarškega jarma avstrijskega». V Kanalu je govoril občinski gerent peternel: «Goriški Slovenci morajo biti Italiji hvaležni, da jih je za vedno rešila iz verig avstrijske sužnosti». Na Proseku je govoril vojaški poveljnik: «Cvetlice, s katerimi smo ozaljšali grobove mladeničev, ki so padli za domovino, so znak hvaležnosti naše duše, ki pred obličjem smerti, ki združuje vse brez razlike, noče delati razlike med grobovi, naj si v njih počiva avstrijski ali italijanski, srbski ali russki vojak: vsi so umrli vsed ran, ki so jih zadobili na bojiščih. Pred vsemi klonemo z glavo, pred vsemi brez razlike, prav kakor se nad vsemi brez razlike dviga križ, znamenje krščanske pjetete».

V Gradišču

v Furlaniji so te dni odkrili spomenik «deva sv. Marka». Slavnost je bila velika. Umetniško delo je izvršil umetnik Rodolfo Prescheren, glavni govor je imel pa Alfonso Mosettig. Sama čista kri!

Naše šole in inozemstvo.

Dunajski dnevnik «Arbeiterzeitung» silno ostro napada rimske vlado, ker je poitaliančila slovenske in nemške šole v Italiji.

V Gorici
je idal ravnatelj državne knjižnice katalog vseh knjig, ki se nahajajo v tisti biblioteki.

Jugoslavija in Bolgarska.

Odkar so Stambolijskega umoril in je zavladal Cankov, ki nima nič slovenske zavesti, je razmerje med Jugoslavijo in Bolgarsko napeto. Dne 3. novembra je bil pokušen umor na jugoslovenskega polkovnika Krstića, ki se nahaja pri konzulatu v Sofiji. Jugoslavija je dala Bolgarski ultimatum 48. ur s temi zahtevami: 1. Bolgarska vlada se opraviči pred jugoslovenskim konzulom v Sofiji. 2. Bolgarski vojni minister izrazi polkovniku Kristiću sožalje. 3. Oddelek bolgarskih vojakov izkaže čast jugoslovenski zastavi. Bolgarija je vse pogoje sprejela. Belgrajska vlada zahteva vrhutega strogo preiskavo in kazen krivcev ter to, da določi sodni dvor v Haagu odškodnino.

Starši zahtevajo

po vseh vasih, da se otroci v šoli poučujejo v slovenskem jeziku. V nestetih občinah so že podpisali take izjave. Podpisujejo jih vsi očetje, vse matere. Protest posljejo prefekturi, prepis pa časniki.

Gospa in teta.

Gospa Evropa ima velike dolbove pri teti Ameriki. Francoska dolguje Ameriki 3900 milijonov dolarjev, Poljska 182 milijonov, Rumunija 43 milijonov, Jugoslavija 61 milijonov, Češka 109 milijonov, Avstrija 28 milijonov. Madžarska z milijona dolarjev. Ubogi pufarji!

Nemški poslanci

v rimskem parlamentu dr. Reut, dr. Walther, dr. Tinzl in Toggenburg so ob priliki poitaliančenja ljudske šole izdali na narod proglaš, v katerem pravijo: «400 nemških šol so posvetili poginu. Ves svet bo znal upoštevati našo globoko ogroženost zastran tega silovitega udarca na naš narod. Še nobena država ni na tako neusmiljen način žalila najsvetejših čustev novih državljanov. Rojaki! Zdaj velja, da ohranimo nemško besedo in nemške običaje svojim otrokom in vnukom!»

Zupan Obljubek

je imel navdušen govor, v katerem je našteval vse dobrote, ki so jih Slovenci prejeli od fašistov. Goriški fašisti so ploskali patriotskemu Obljubku, goriški Slovenci pa so ga pisano gledali.

Tržaške sodnije čistijo.

Na okrajno sodnijo v Trstu so v sredo pripeljali 10 uradnikov iz južnih dežel, da bodo vpeljali uradovanje, kakor je običajno tam dol. Naši pa bodo zapeli «Jaz pa pojdem» in spomnili se bodo pregovora «S trebuhom za kruhom.»

Lepa procesija!

V Salurnu na Tirolskem so imeli v nedeljo procesijo. Ženska bratovščina se je udeležila z bandero procesijo in prednica je po nemško molila na glas rožni venec, druge ženske so odgovarjale. Neki laški duhovnik, don Zannoni, ki je v vasi komaj par mesecev, je začel vpit in ko je prednica dejala, da moli kakor zna, jo je don Zannoni s silo zalobil. Zastavonoša in vse ženske so tedaj zapustile procesijo. Vaščani so mnenja, da bodo procesije in vsako cerkveno pobožnost rajši opustili, ko da bi moralni še nadalje biti priče takih priporov.

Sejm sv. Martina

se bo vrsil na Prosek ujutri v soboto.

V Gentilijevi šoli.

V neki šoli na Notranjskem je laška učiteljica poklicala deklico in ji vbijala v glavo, da se mizi pravi »il tavolo«. Ker je otrok ni razumel, si je učiteljica pomagala s slovensko rekoč: mica, mica. Deklica pa: Pa ne, gospodična, moja sestra je Mica, jaz sem Francka. —

Bлизу Sežane je laška učiteljica dejala: «Zitto, zitto», in Tončka ji odgovori: Naša mama rabi sito, kadar moko preseja.

Na Volčjem gradu je učiteljica parkrat rekla: Cosa, cosa? Otroci pa: «Mi nismo koze, mi smo otroci!»

Zborovanje

za razmah italijanstva v tujini se je vršilo v Trstu te dni. Razpravljalji so o tem, kako naj bi se italijanstvo udejstvovalo v inostranstvu, zlasti na gospodarskem polju. Pred očmi so imeli posebno Balkan in Ameriko. G. Frigiessi je poudarjal važnost Jugoslavije z ozirom na laške banke in vabi zborovalce, maj delujejo na to, da se odnošajo s to deželo uredijo. G. Brunner pravi, da je Italija davno že spoznala važnost podonavskih držav, toda naši poskusi so vselej natreteli na odpor. Naša finančna organizacija in država naj zbereta vse sile, da se nam posreči, da bo gospodarstvo novih držav težilo na Jadranovo morje. Ali pa dela naša vladata tako politiko, da se more sprijazniti s sosednimi državami?

Vsak naročnik

«Malega lista» bi moral priporočati le «Ljudski koledar 1924», ki stane samo 2 liri in ga dobite v knjigarni Katoliškega tiskovnega društva v Gorici.

V Sloveniji

so se združile vse narodno obrambe organizacije in vse stranke, to se pravi Slov, ljudska stranka, Demokratska stranka, Samostojna kmetijska stranka, Narodno soc. stranka, Radikalna stranka, Narodno napredna stranka in Socialno-demokratska stranka k skupnemu nastopu in sklenili prirediti protestne manifestacije po vsej deželi. Tako so se vrsili v nedeljo protestni shodi v Mariboru, Celju, Ptaju, v Brežicah, v Ljutomeru, Kranju, Novem mestu, na Višnji gori, v Mengsu, Sodažici, Stražišču, na Rakeku, Kranjski gori, v Rakeku, Cerknici, Ribnici, v Trebnjah, Strugah, Škofji Loki, M. D. v Polju, Št. Vidu, Dobu, Podborštu, Zagorici, Bukovici, Češnjicah, Temnici, Velu, Brežicah, Begunjah, Kropi, Radovljici, Krskem, Bovrnicu, Ormožu, Ilirske Bistrice in Murski Soboti. Kakor poroča časopisje, so prisostvovali shodom povsod ogromne množice ljudstva. Na teh shodih so protestirali proti odpravi slovenskih šol v Italiji. Ostre resolucije so odposlali belgrajski vlad.

Dobrodelenost.

Pred občinskim volitvami v Rimu so se zelo bali, da bi zmagali komunisti. Da bi se zagotovila zmaga fašistov, so nabrali velik znesek. Po končanih volitvah so pregledali blagajno in našli so še 400 tisoč lir! Dotični odbor je sedaj izjavil, da ne obstoji več komunistična nevarnost, zato je sveto razdelil v razne svrhe. 100 tisoč lir so darovali za ustanovitev novih laških otroških vrtcev v nemških tirolskih občinah, 30 tisoč pa za laško propagando v tujini.

knjice

(9. Puntar)

- Jugoslavija

MIHEC: So šole nam zapri,
Da jezik bi zatrli.
JAKEC: Se matera upira,
Pri vlad protestirajo.

Idioma gentile.

Tako je naslov knjige, ki jo je pisal slavni Italijan Edmondo de Amicis. V tej knjigi je de Amicis napisal tele stavke:

«Ljubimo svoj jezik, ker on je naš duševni hranitelj, on je dih naše duše, najbolj živa in najvernejša podoba našega rodu. Naš jezik je odmev naše preteklosti, glas naše prihodnosti. Jezik je orožje v boju za življenje, ključ do srca in vesti drugih, sredstvo za delo in srečo. Toda nikdar ne boš dovolj prepričan o tej resnici: da se nihče ne nauči z ljubeznijo in dobro tujega jezika, kdor se poprej ni z ljubeznijo in dobro naučil svojega jezika.»

Starši, zapomnite se besede laškega pisatelja!

Komunisti in vera.

Doslej so zastopali pri nas komunisti dve stališči. Gospod Hreščak in drugi so trdili, da je vera nekaj vzvišena itd., drugi pa ravno nasproti. Sedaj je napravila tretja internacionala temu sporu konec. Zadnja seja 3. internationale je sklenila za vse komuniste veljavno resolucijo, ki med drugim pravi: «Komunistična stranka ima dolžnost, da vcepi svojim članom ostro začrtam svetovni nazor marksizma, od katerega je ateizem bistven del. Protiverska propaganda se mora vršiti izredno previdno in temeljito premišljeno, zlasti med mladino. Stranka kot celota mora na smoren način propagirati ateizem». S to odločitvijo so popolnoma propadli takozvani hreščakovci.

Ravnatak protestno resolucijo

je sklenil tudi občni zbor Zveze zupanstev Slovenije, ki se je vrsil v nedeljo v Celju pod predsedstvom poslanca Stanovnika. V Ljubljani se je pa vrsil shod Orjune in Narodne obrane, na kateri je govoril med drugimi slovenski pisatelj Vladimir Levstik.

Na tržaškem zborovanju

za lašti razmah na svetu je dejal odvetnik Venturi tole: «Italija ne bo zares velik narod, ako si ne pribori gospodarske samostojnosti. Gospodarska neodvisnost pa je mogoča le, ako pridemo v direktno posest prvin-surovin.» (Premog, železo).

Z milom ali motiko?

Laška učiteljica v šoli deklici, ki ni imela dovolj čistih rok: «Fančiule, voi dovete lavarvi col sapone». Ko je prišla deklica domov, pravi materi: «Mama, učiteljica je jala, de se moramo umivati sè sapunom. (Na Krasu pravijo veliki motiki sapùn).

Drage žemlje.

Te dni je stala v Berlinu žemlja 1000 milijonov mark. Kakor v pravljicah!

KAJ BO Z REKO?

Pet let se že vprašujemo, pet let že odgovarjajo rešitve pa ni. D'Annunzio je prelomil vojaško disciplino in 13. septembra 1919 je s prostovoljci udržal na Reko in jo zasedel. Dve leti je D'Annunzio gospodaril v mestu in šele po celih dveh letih je Italija imela pogum, da ga je izgnala z Reke, zakaj dotlej se je bala notranjih nemirov.

Mednarodne dolečbe.

Glasom londonske pogodbe, ki se je sklenila 26. aprila 1915., bi morala Reka pripasti Hrvatski. Italija se torej ni mogla sklicevati na pogodbo. Pa na narodno pravo? Tudi ne, zakaj Reka je sicer po polovici ali po večini laška, toda tudi Italija si je izgovorila dežele, v katerih prebiva pol milijona Slovanov in 200 tisoč Nemcev. Potreba po luki? Teh ima Italija več ko dovelj. Jugoslavija pa je takorekoč brez luke.

Rapalska pogodba.

Novembra 1921. se je sklenila med Italijo in Jugoslavijo pogodba, ki pa ni zadovoljile ne te ne druge države. Italija si je sicer izborila alpsko mejo, toda odpovedati se je morala Dalmaciji, katera ji je bila do reke Narente zagotovljena po londonskem paktu in je morala priznati samostojnost Črne gore.

Reka, Reka!

Niti londonska, niti rapalska pogodba ni rešila reškega vprašanja. Prvi minister je tedaj označil Reko kot «slabo pisano poezijo». Da bi vendarle prišlo prej do sporazuma, je grof Sforza kot zunamji minister v zasebnem pismu obljubil Jugoslaviji, da ji odstopi luko Baroš. Sforza je dejal: Baroš lahko odstopim, saj obstoji končno le iz petih črk. Kasnejša ministrstva pa niso prav hotela priznati veljavnosti Sforzinega pisma. Baroška luka je z Reko ena enotnost, ki se težko da razdeliti. Pa tudi Rečani sami so zoper to razdelitev. Sforza je dovolil to razdelitev v prepričanju, da bo mogoče prijateljsko sodelovanje Italije in Jugoslavije. Na tej veri so zidali vso rapalsko pogodbo. Ta vera pa je bila, kakor kaže zgodovina štirih let, kriva.

Mešani odbor.

Po Sforzovi misli naj bi se ustavnil laško-slovanski odbor, ki bi upravljal loko in vso želežniško progno. Da pride do prijateljskega sodelovanja, sta obe vladi imenovali vsaka svojo komisijo, ki se je shajala v Rimu. Do danes pa se niso zložili. V Jugoslaviji vpijejo, da potrebujejo Reko, Italijani pa kričijo: O Fiume o morte! Rečani sami pa so proti katerikoli aneksiji, ker so prepričani, da bo Reka živila le kot samostojna država v lepi slogi z zalednimi državami, zlasti z Jugoslavijo.

Trpljenje Reke.

Vsa ta leta financijsko podpira Reko Italija, ki je izdala že na stotine milijonov. Vrhutega so fašisti in damunzianci prisegli, da ne pustijo Reke. Italijani se boje za Trst in Reko. Ako je Reka samostojna in prevzame ves promet, kaj bo Trstom? Im tako ne pride do nikake rešitve.

Zgrešena jadranska politika.

Cimdalje napredujemo v času, tembolj se prepričujemo, kako je bila jadranska politika že od vsega začetka zgrešena. Odločiti se je bilo treba ali za črno ali za belo. To se pravi: Italija bi bila morala slediti D'Annunzia in okupirati vso Dalmacijo in tako Jugoslavijo izključiti od Jadranskega morja, ali pa je morala slediti Bissolatiju, ki je svetoval: Ne anektirajmo niti ene pedi slovanske zemlje, ampak zadovoljimo se s tem, da se zasigura avtonomija in italijskem mestom, ki so povečini laška. Tako bi bil zagotovljen laski značaj mestom, kjer prebivajo Italijani, in tudi gospodarsko bi bila ta mesta na dobrem; vrhutega bi bili narodnostni spori izključeni.

Italija se ni hotela odločiti ne za eno, ne za drugo politiko. Odločila se je za okupacijo tudi slovanskih krajev, s čimer se je kršilo narodnostno načelo, istočasno pa je vabilo Jugoslavijo na «prijateljsko sodelovanje».

Kaj bo z Reko?

Tako se vse vprašuje in nihče si ne upa dati določnega odgovora.

Junaški nastop nemških mater

Nemške matere pred prefektom.

Tudi tirolski sodržavljanji so dobili žalostipolni odlok: materni jezik ven iz sole! Nato so se 3. novembra zbrali matere, da bi se potegnili za pravice svojega jezika. Ženske so se sestale pred palačo gospoda podprefekta v Boenu in bilo jih je 600. Fašisti so bili s palicami oboroženi in so stražili pri vhodu ter branili vstop ženskam, vendar se je nekaterim posrečilo priti do podprefekta. Ta gospod pa jih ni hotel poslušati, dokler niso spravile svojih tovarisišč domov; šele ko je množica odsla izpred palače, so mogle odposlanke dopovedati podprefektu svoje želje. Sprejem je trajal eno uro; govornice je podprefekt pogostoma prekinjal in dodajal opazke.

Prefekt odgovarja.

Dejal jim je, naj se varujejo, prirejati se takih manifestacij, ker da z njimi svojim možem le škodujejo, in da so taki nastopi v Italiji prepovedani.

Prošnja tirolskih mater.

Zenske se izjavile, da so prisle le prosit in so dejale:

Me nismo prisle samo v svojem imenu, temveč namesto vseh nemških žen naših krajev. Jaz govorim kot mati & otrok. Mati navaja otroka k prvi molitvi, ki jo otrok čita iz lepega molitvenika, ki ga rabi tudi ona, in katerega je rabila tudi stara mati, ki pa ga otrok žnji... (podprefekt: s sužnji, pazite).

Neusmiljeni oblastnik.

Tako je šlo celo uro. Gospod podprefekt je dejal, da bo žene vselej sprejet, toda ne v tako velikih množicah, in je omenil dejstvo, da je vojna prinesla marsikaj. Dejal je, da bode materni jezik ostal doma, državni jezik pa da je laški. Žene so opomnile, da je težko verjeti, da bi ostale brez pravice, ko vendar danes ni več sužnjev kakor v starem Rimu.

Brzojavka,

ki so jo poslale nemške matere predsedniku Mussoliniju, se glasi: «Nemške matere, zbrane v Boenu, zahtevajo preklic odloka, ki je namenjen vničenju nemške ljudske sole in ki pomeni kršitev materne pravice».

Iz sv. pisma.

Dobili smo sotrudnika, ki nam bo za vsako številko priskrbel kratek izrek iz sv. pisma ali kakše druge cerkvene knjige. Danes smo prejeli:

I. «Odrešil si, Gospod Bog, s svojo krvjo vsa ljudstva vseh jezikov in narodov».

Bog je torej smatral vse narode za enakopravne. So pa nekateri narodi, ki hočejo samo ukazovati in druge teptati. To se godi očitno zoper voljo božjo. Zgodovina pa nas uči dvoje: da tako početje ne more biti trajno in da se krivice grozovito maščujejo.

II. «Preganjanja, trpljenja in karšnokeli preganjanje sem prestal: iz vseh me je rešil Gospod».

Kvišku srca, bratje!

Vprašanje in odgovor.

Poslanec Šček je bil vložil na notranjega ministra tole vprašanje, ki je ponatisnemo po izvirniku, zasebnikom, društvom in zlasti podprefekturam v znanje.

Interrogazione. Il sottoscritto chiede d'interrogare il Ministro dell'Interno, per sapere se dopo la già avvenuta estensione della legge di pubblica sicurezza alle nuove provincie, sia ancora in vigore la legge austriaca sulle riunioni ed associazioni. (L'interrogante chiede la risposta scritta). Šček.

Risposta: La legge austriaca sulle riunioni ed associazioni trattando materia già contemplata dalla legge di pubblica sicurezza ora estesa alle Nuove Province, cessa naturalmente di avere vigore. Il sottosegretario di Stato Finzi. — To se pravi po naše:

Vprašanje: Italijanski zakon o javni varnosti je bil raztegnjen na nove dežele. Podpisani želi vedeti, ali je še v veljavi avstrijski društveni zakon in zakon o zborovanjih. Vprašalec želi pismenega odgovora. Šček.

Odgovor: Avstrijski zborovalni in društveni zakon obravnava predmete, ki jih vsebuje italijanski policijski zakon, ki je bil pravkar raztegnjen na nove dežele; zato je naravno, da je avstrijski zakon stopil iz veljave. Državni podminister Finzi.

Pripomba uredništva: Priobčili smo ta zanimiv odgovor, ker se nekateri podprefekti ravnajo še vedno po avstrijskem zakonu, ko gre za slovenska društva, se ravna pa po italijanskem, ko gre na pr. za fašistska društva. To ravnanje je v očitnem nasprotju z odgovorom podministra za notranje zadeve.

NAŠA POŠTA.

F. P. v Zagorju. Obrnite se pismeno na poslanca drja Wilfana, Trst, via XXX ottobre 13. Zadeva se da resiti. — **Franc, Volčjograd.** Ni res! Pepo Kamnarjev si je zato oblekel poformano sraje, ker so mu obljudili, da ga vzamejo v bolnišnico v Trst službo; če ne za direktorja, pa vsaj za — postreznika.

Revščina v Trstu.

Da praktično popišemo, kako revno živi ogromno število uradniških družin, naj navedemo zgled.

Na Corsu stanuje mornarski kapetan v pokolu. Star je 74 let, žena pa 70 let. Imata dve starejši hčeri, ki nista imeli priložnosti za poroko, pa tudi posebnih šol nimata, vendar sta bili doma fino vzgojeni. V skribi za bodočnost hčer, ju je oče poslal v študije v neki rimski zavod, kamor mora mesečno poslati celo pokojnino, ki ni majhna, saj je bil pomorski kapetan! Kako pa živita starci? S prihranki sta si v mirnih časih nakupila silno mnogo oblek, perila itd. Kapetan proda vsak mesec nekaj blaga in z izkupičkom se stara hrani. Kosila si ne kuhata, ampak gresta v ljudsko kuhinjo, vzameta 2 juhi, 2 prikuhi in skupno le 1 porcijo mesa in 1 kruh. Popoldne nič. Ob 8. zvečer ruski čaj s koščkom kruha, kajpada brez rumu ali limone. Zjutraj skodelico črne kave. Da pa ne čutita preveč časa lakote, ležita predpoldne do 10. in do 11. ure! Nikoli ne kupita kozarca vina, nikoli časopisa, nikoli cigarete. In kolikrat slišim staro gospo tožiti, da je lačna.

Taka gospoda, ki je v mirni dobi razmeroma izvrstno živel, trpi sedaj dan za dnem lakote!

Grofovi gor, ljudstvo dol!

Rim leži daleč v državi, pravijo da več sto kilometrov. Tam dol si Musolini imenoval za solskega ministra nekega Gentileta, ki pravijo, da je strašen učenjak. Mi sicer nismo učenjaki, pa vendar imamo toliko soli v glavi, da znamo soditi, kaj je prav in kaj je napak. Ta gospod Gentile izdaja šolske ukaze, ki so eden slabši od drugega. Pred nekaj dnevi je šel Gentile h kralju, naj podpiše dekret, po katerem bodo od sedaj naprej vse sole samo laške. Naši otroci naj postanejo tumasti in ves naš narod naj se porezijani.

Sedaj pa je Gentile enega kozla ustrelil kar se nikdar. Dejal je: «Preveč inteligence je; vse študira. Kam naj gre do vse, ko končajo sole?» Namesto da bi Gentile zapovedal stroge izpite, tako da bi zlezli samo najboljši dijaki, in bi se stevilo izšolanih ljudi skrilo, ali veste, kaj je storil? Čujte! Kdor hoče v višje sole, ta mora plačati. Pa nastavil je tako številke, da jih zmorejo samo sinovi fabrikantov in grofov. Študentje, ki so bili o vseh svetih v Padovi, tam, kjer častijo sv. Antona, so dejali, da so morali plačati šolnine mnogo sto lir. Tisti, ki so se vpisali v šolo, kjer se učijo za doktorje pravde, so morali plačati 1150 lir. Kateri kmet, kateri učenik, kateri uradnik, kateri obrtnik pa zmore toliko? Nobeden! Samo sinovi grofov zmorejo toliko. Zanaprej ne bodo mogli študirati več revni fantje, čeravno so nadarjeni, pač pa bo smel doktor postati vsak grofovski buteljc!

Prosvetna zveza.

Pretekli četrtek se je vršil v Gorici občni zbor Prosvetne zveze, v kateri je organizirana ogromna večina slov, izobraževalnih društev na Primorskem. Občni zbor je bil nad vsemi pričakovanje sijajen. Sledil je referat za referatom, eden lepši od drugega, debata za debato. Vsa društva (104) so razdeljena v 14 okrožij. Zveza je priredila letos za vsako okrožje po en večnevni prosvetni tečaj, za eno okrožje kar dva tečaja. Tečaji so vsi imenitno uspeli. Zveza izdaja mesečno glasilo »Naš čolnič«. Telovadni oddelek ima 14 fantovskih in 8 dekliških telovadnih odsekov; dramatski odsek ima v zalogi 61 iger. Zveza je priredila 217 predavanj. To se pravi delati!

GOSPODARSTVO

Kaj tare našega kmeta?

(Poroča kmetovalec spodnjega Krasa).

Tudi jaz sem se udeležil slavnosti v Vidmu, kjer sem zastopal občino. Na slovesnosti so govorniki, zlasti pa prefekt, navdušeno govorili o nas, kako da Slovence ljubijo, kako imajo Slovenci vso svobodo in take reči. Nam so se zdele te besede prave neslanosti, zakaj ko bi mi smeli zares **slobodno** govoriti in povedati, kar imamo na srcu, bi bili gospodje besede, da bi se na mah stremili pri vsej slavnostni navdušenosti. Naše pritožbe so različne, toda jaz se omejam le na tiste, o katerih se kmetje menimo, kjer koli se snidemo: na ognjišču, na polju, na poti, pred cerkvijo, v krčmi.

Prva pritožba.

Nas kmete tarejo bremena, ki jih je nova vlada naložila občinam. Prej je cele vrste izdatkov nosila država, sedaj pa je vlada zavalila ta bremena na občine. Velike občine, zlasti tiste, koder cvete industrija, ki daje dosti dohodkov občini, laže prenašajo nova bremena, a naše itak uboge občine se bodo še bolj porèvile.

Druga pritožba.

Vlada je ukazala, da si občinske pisarne kupijo na stotine tiskovin, ki jih prej nismo rabili in ki se nam zdijo nepotrebne, ker smo prepričani, da bi tudi brez njih lahko živelj in bi bile naše pisarne navzlic temu v redu. Tiskovine pa stanejo tisočake. Vrhutega je popisovanje vseh teh tiskovin velika potrata časa.

Tretja pritožba.

Novi tajniki. Prej smo plačevali tajnika s sto, dvesto lirami, k letu bomo dajali po sedem, osemsto do tisoč lir na mesec. Prej smo hodili na županstvo le redko kdaj, zdaj pa bomo morali k tajniku za vsako melenost! Če se bo tele skotilo, hajdi h tajniku protokolirat, da je Italija za eno tele bogatejša!

Cetrtja pritožba.

Župani imajo po novem preveč praznikov. Danes ga kliče ta oblastnik, jutri drugi; slavnosti se kar vrstijo. To pa stane. Potnine nam praznijo blagajne. Sicer ni še tako splošno, pa naj vendorle omenim: komisarjev je vse preveč. Vzemimo le Sežano. Gerent pa strašno stane. Radoveden sem, koliko znaša plača sežanskega komisarja. Včasi je gerent potreben, toda ta naj bo le za ta ali oni meseci, ne pa cela leta.

Peta pritožba.

Večno prispevanje občin nas vnužuje. Za vodovod, za zdravnika, za to in za ono. Pa za slavnosti, pa za stranko, pa za nakup te slike pa one!

V bližnji občini je župan dejal: «Ta in ta fašistovska organizacija želi podpore; predlagam dar 50 lir. Kdor je proti, naj vstane». Kdo bi vstal, po vsem strahovanju, ki smo ga deželi zadnja leta?

Sesta pritožba.

ki pa je pravzaprav nadloga, ki smo jo sami zakrivili. Ta nadloga so naši župani — krčmarji. Krčmarju gre za koncesijo, za licenco. Da je ne izgubi, kriji hrbet in se klanja vsekemu uradniku. Župan-krčmar je pravi suženj oblastev. Vse uboga, za vse glasuje, nikdar ne izusti pritožbe. So sicer izjemne — in tem vsa čast —, vendor je večina županov-krčmarjev hlapčevskega duha in obnašanja. In posledice čutijo naši kmečki žepi, naše propadajoče gospodarstvo.

Konec.

Te nadlage, ki so vse izključno gospodarskega značaja, tarejo nas kmete in sami ne vemo, kam pridemo po tej poti. Ako se kaj ne obrne na bolje, gremo gospodarskemu prapadu naproti.

Naša letina.

Naprosili smo mnoge prijatelje, da nam pošljejo kratka poročila o letini v dotednici občini. Evo par poročil.

Orehek. Letošnji pridelki so srednje dobri. Še največ smo krompirja pridelali, manj pa žita. Ker je bila prejšnje leto pšenica smetljiva, so jo letos veliko manj sejali. Sena je več ko lani, zato pa je tudi cena zelo nizka: 25 L.

Prem. Pridelki so srednji. To velja za žito, krompir, seno in sadje. Večliko sena so pridelali tisti kmetje, ki so jeseni žrtvovali par petdesetakov za žlindro. Negnojene parcele so dale redko in ničasto travo. Glavni pridelek je pač sadje, ki je srednje vrste po vrednosti. Le vasi, ki ležijo nad reško dolino, Brkini, so bile na čepljah res bogate. Za kuho slivovca plačujemo celo takso, to je dnevno okoli 100 lir. Slabo za nas!

Košanska dolina: Sena smo pridelali veliko več ko lani; tudi tisti kmetje, ki jim je voda odnesla prvo košnjo, so dobili nadomestek v otavi. Živinske krme torej dovolj, posebno ker smo lansko leto — vsled suše — bili primorani prodajati živino. Tudi prešiče bomo lahko zredili in udebelili, vendar se sem pa tja čuje, da bo primanjkovalo svinjske piče. In starci, ki imajo skušnje, pravijo, da je veliko huje, že zmanjka za blago kakor za človeka.

Tudi za ljudi je Bog dosti poskrbel. Krompirja bomo imeli zadosti, žito je tudi še dobro, le fižola nismo pridelali skoraj nič. Sadje nam seveda ni toliko prineslo, kakor bi si želeli, vendar so nekateri dobili lepe denarce, zlasti za jabolka. Našim ljudem se mora dobro goditi! Ali naj dokažem? Naši krčmarji so pripeljali iz Istre čez 500 kvintalov grozdja. Pomislite, koliko lir morajo imeti ljudje, da bodo vse to plačali!

NA PIVKI.

Pivčani pridelamo svojega živeža samo do božica, od božiča naprej nas zalaga trgovci. S pšenico in ovsem se letos Pivčani lahko pohvalimo; krompir je rodil samo po prijateljih, eni ga imajo, drugi pa skorom nič. Od fižola ni semena nazaj, pozno vsejana ajda pa je rodila dobro, ker ji je slana prizamašala. Sena bo več ko lani, veliko nam bo odlegla tudi paša. Ker je tako lepo vreme, še sedaj pasemo in bomo precej sena prihranili.

Veliko škode nam je letos naredila Pivka. Če nekaj dni dežuje, že imamo vode preveč in Pivka poplavi najboljše njive in najlepše travnike. Tako letos v juniju, ko je vzela seno, nekaterim gospodarjem pa kar dvojno letino. — Na svinje je prišla to jesen čudna bolez, veliko jih je poginilo, zlasti po vseh okoli Št. Petra. Zato bo županstvo ta teden popisovalo vso domačo živino po spolu in starosti, konje in krave, koze in kozle, ovce in svinje — mačke in podgane pridejo drugi teden na vrsto. — Potem bo izdal ukaz, da nobena svinja ne sme poginiti brez dovoljenja slav. županstva.

(Prisrčna zahvala poročevalcem, tudi tistim, ki nam niso nič poslali!).

Izvoz Jugoslavije. Leta 1920. je Jugoslavija izvozila blaga v vrednosti 1320 milijonov dinarjev. 1921. leta 2460 milijonov, 1922. leta pa blaga v vrednosti za 3070 milijonov dinarjev.

Semenj v Bočnu, 5. novembra. Parovol so sli po 6500 do 7000 lir, mlečna krava po 3000. Teleta so se prodajala po 7 L na kilo žive teže, ovce 3.80 do 4.20 L.

Kmetijski obzornik v državi. Kar se tiče žita, moremo reči, da se trg ni kdovaj spreminil, ne gleda cen, ne gleda kupčije, ki je precej zmerna. Živina: za veliko živino so cene precejšnje in stalne; konsum je velik, uvoz pa zelo majhen, izvzemši zmrzlega mesa. Teleta so redkejša, cena se ni znižala. Prašiči: cena za spoznanje padla. Kar se ponudi, vse se proda. Krma: cena senu stara, ker se živila še pase. Vino: pridelki veliki, cena zelo nizka. (Po rimskem Circeo).

Po čem je lira?

Dne 7. novembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26.— L.
za 10.000 avstr. krov — 31 st.
za 100 č. krov — 65.40 L.
za 100 fr. frankov 129.— L.
za 1 dolar — 22.— L.
za 1 funt — 100.— L.

Kaj nam z dežele pišejo

LAZARET pri Kopru.

Gospod župnik Josip Košir je bil zaprosil za italijansko državljanstvo, pa vrlada mu je prošnjo zavrnila. Vrhutega je bil pred par dnevi prisilno izgnan iz naše župnije. Škofijstvo nam je poslalo za upravitelja kazniliškega kurata v Kopru. Gospod Artur Luxa je rojen v Trstu in je Italijan po vzgoji, vendar pa zna prav dobro slovenski in je med vojno služboval v Jelšanah pri Reki. Jelšanci, s katerimi smo imeli priliko govoriti, so nam zatrdirili, da je gospod v narodnem oziru silno pravičen mož in da je sicer kot duhovnik pravi apostol. Zato si je v Jelšanah pridobil srca vseh župljanov. Bog daj, da bi mi mogli kdaj ravnotako govoriti.

LABINJ.

Naš veliki premogokop, ki se razteza od Karpanja do Vineša in do Strmca, se torej zapre, 1800 delavcev bo spet na cesti. Žalostni so delavci, ki imajo doma kaj zemlje, še bolj so žalostni pa oni, ki so ziveli samo od kopa. Govori se sicer, da bo vrlada priskočila na pomoč gospo-

darjem s tem, da jim bo nudila neke ugodnosti, nam pa se zdi, da iz te moke ne bo kruha. Naš premog ne more konkurrirati s tujim premogom v cenah. Tako imamo nakopičenega na stotine vagonov premoga, a kupcev od nikoder ni. Tako bodo premogarji vzeli slovo od jame, ki je 300 m globoka in ki so jo v nizini razpredli na 6 kilometrov daljave, in iz katere so izkopali vsak dan 6 do 7 tisoč kvintalov premoga.

Ukve na Koroškem. V petek je bil pri nas g. poslanec Šček in si je ogledal poškodbe, ki so nastale vsled povodnji. Po cenitvi inženirjev znaša škoda nad 1 1/4 milijona lir. Gospod poslanec je poslal predsedniku Mussoliniu in predsedniku deželne komisije v Vidmu dva telegrama s prošnjo za nujno pomoč prizadetim. Predsednik deželne komisije je odgovoril: «Morem zagotoviti, da so vsa dela, ki se tičejo povodnji, izključno v področju države in ne dežele. Goriska podprefektura je že priskočila na pomoč. Predsednik Lops.» Obiskala sta nas tudi prefekt iz Vidma in

MALI OGLASI

stanejo 20 stot. za besedo. Pri 5 kratni 10%, pri 26 kratni 15%, pri 52 kratni objavi 20% popusta.

ZALOGA DOMAČIH VIN: prsten viavec, istrski refošk in kraški teran. Na debelo in za družine via Cunicoli 8, na drobno v gostilni via Giuliani 32. Cenjenemu občinstvu se pripoča Franc Štrancar.

ZASEBNA GLASBENA SOLA prof. Pervanja via Dom. Rossetti 77. Poduk v klavirju in na orglah do najvišje polnosti. Podučuje se tudi harmonija, kontrapunkt, kompozicija, akustika, estetika, zgodovina glasbe. Za organiste: latinščina, liturgika, zgodovina cerkvene glasbe, gregorijansko petje, vodstvo zborovega petja in cerkvena kompozicija. Sprejema učence tudi med letom.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrda Gastone Dolinar Trst - via Ugo Leonie 5.

POZOR!

Zaloga **eternita** za pokrivanje streh se dobi v Trstu, via Milano 14 (v isti ulici je Stokova trgovina).

ADRIA-ČEVLJE

Izdelek čevljarske zadruge v Mirna

dobiš v prodajalnah:

Trst, Via dei Rettori I
Gorica, Corso Verdi 32

Trdni, elegantni čevlji, znani po vseh jadranskih deželah.

Uvozna in izvozna tvrdka
Debiasio & Domenis

Skladišča: TRST, V. Coronel 13, tel. I2-34
prosta luka št. 4, pritličje

opozarja na novodošle velike partije steklenine, porcelana, emailirane kuhinjske posode, najrazličnejše šipe v originalnih zabožih in opletene češke steklenice

po najnižjih konkurenčnih cenah.
Vse blago je češkega izvora.

Knjigarna in papirnica

J. ŠTOKA - TRST

Via Milano 37

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

Lastna knjigoveznica. — Založba Vedeža, Kleinmayerjevital.-slov. slovnice, slov.-italijanskega in ital.-slovenskega slovarja. — Ima v zalogi vse najnovje slov. knjige.

podprefekt iz Tolmeča. Vlada je dosedaj dala 4000 lir, da se razdelijo med najbolj revne prebivalce v Ukvah. Občinski starašine so povedali g. prefektu, kako krepko so druge vlade pomagale, g. prefekt pa je dejal: «Vi ste bili razvajeni, in potrebno je, da pozabite minule čase.» Upamo pa vendar, da bo vlada še pomagala.

KOPER.

Vsako tretje mestece v Istri ima svojo srednjo šolo. Pa se jih ni bilo dovolj. Te dni so odprli realko v Rovinju. Bogzna, če se ne odpre visoka šola na Tinjanu! V Idriji pa, ki je zares večje mesto in potrebuje srednje šole ko berač kruha, se šole zaprejo. Narobe svet!

Mlad ireditest.

Te dni je imelo športno društvo «Edera» svojo slavlje. Na zborovanju je govornik pripovedoval o ireditističnem dejanju Karla Ferluga iz leta 1910. Imel je tačas 16 let. Bilo je na plesu Lege Nazionale v tržaškem gledališču Rossetti. Plesala je tudi maska, ki je imela laški trobojni znak na prsih. Avstrijski policijski komisar je to videl in je jezno šel nad plesalko. Mladi Ferluga, ki je sovražil Avstrijo, je stopil vmes in je z rokami prelomil komisarjevo sabljo. Ferluga je bil obsojen na dve leti ječe. Ko je prebil kazen in je prišel na svobodo, je Ferluga le še bolj deloval proti tedanjemu državi.

Trentinski škof za pouk v materinem jeziku

Trentinski škof Endricci je izdal 15. aprila 1912 na duhovnike svoje škofije okrožnico, ki jo bodo s primom brali naši starši, učitelji, duhovniki in sploh vsi naši rojaki. Okrožnica pravi:

Raznarodovanje je nemoralno.

«Raznarodovanje dežele pomeni nele greh proti naturni pravici, ampak tudi proti pozitivnemu pravu; zakaj raznarodovanje silno škoduje krščanski vzgoji mladine. Že poganski učenjak Aristoteles je imenoval jezik «organum disciplinae», to je sredstvo za pouk in vzgojo. Materni jezik je neizogibno sredstvo, da ž njim poučujemo otroke v vzvišenih resnicah, da govorimo otrokom na srce in da jih usposobimo za čednostno življene.

Duhovniki ne morejo molčati.

Mi, ki moramo skrbeti za versko-nravno blaginjo prihodnjih rodov, ne moremo ostati ravnodušni spričo poskusov raznarodovanja, zlasti ko gre za prvo vzgojo v ljudskih šolah.

Odgovornost staršev.

Nič manj težko odgovornost imajo v tej reči starši, ki so ravno zato dolžni, da materni jezik ohranijo in se ga trdno držijo. Noben razlog jih ne oprosti te dolžnosti, ki jim jo je naložil naturni zakon in ki jo je potrdila Kristusova postava. Vsako drugačno ravnanje bi pomenilo oropati otroke moralne možnosti, da se vzgojijo krščanski; in krščanska vzgoja je delež, ki ga mora vsak oče zapustiti otrokom.

Korist poznanja drugih jezikov.

Na drugi strani pa je koristno, da se otroci, ko so enkrat dovršili pouk v svojem jeziku, naučijo še drugi jezik. To more biti zelo koristno v delžalah, kjer živi več narodov skupaj. Toda to se mora zgoditi na ta način, da temeljni nauk ne trpi škode. Prvi nauk in prva vzgoja pa se mora začeti in dopolniti, v materinem jeziku.

Škofova okrožnica in naše razmere.

Dasiravno ni bila ta okrožnica naranost nam namenjena, vendar spadajo škofove besede popolnoma v naš čas in v naše razmere. Naše žene, naše matere in naši očetje morajo biti od srca hvaležni trentinskemu škofu za njegove jasne besede o dolžnosti varovanja materinega jezika.

Kmetovalci in zadruge, pozor!

Tomaževa žlindra 16-20% . . L. 44.- po kv.
Superfosfat 15-17% . . . L. 36.- „ „
Kalijska sol 30% . . . L. 48.- „ „
Kalcijcianamid 15-16% dušika L. 120.- „ „

Franko postavno kolodvor Trst L. 1. dražje po kv; za večje količine primeren popust.

Na razpolago špinaca, salatina, radič, kranjska detelja, lucerna in vsa druge semena.

Sprejemajo se predbeleže za vsakovrsne sadike, bilse in cepljenke.

Ponudite nam drva, oglje in druge pridelke!

Kmetijsko Trgovsko Društvo
Trst, via Raffineria 7, Tel. 36-75

Stab. Tip. S. Spazzal, via Commerciale 8

Narod, ki svojih pravic ne spoštuje, sam sebe zaničuje.

„Alla Concorrenza“.
niške cene. — **S. BASSAN**

Otvorila se je nova trgovina biškotov in slaščič po na nižjih cenah. Za razprodajalce tovar - TRST - Via S. Spiridione 7.

J. Pervania • Trst, via Triono št. 3. najboljdejše priporoča slavn. občinstvu v mestu in na deželi svoje

trgovino jestvin

na drobno in na debelo. Cene ugodne, postrežba točna. Na željo se pošilja odjemalcem iz mesta blago franko na dom.

Kmetovalci in zadruge!

Ako želite tomaževe žlindre, superfosfata, čilskega solitra, kalijeve soli ali drugih umetnih gonjil:

Ako potrebujete posredovanje pri prodaji svojih pridelkov:

Ako želite pojasnil glede ustanovitve in poslovanja hranilnic ali drugih zadrag, obrnite se na naslov:

Zadružna zveza v Gorici

Corsso Verdi 37-I.

Goriški okoličani, Brici, Gorjani, Kraševci!

Kadar prideš v Goricu po opravkih, želite tudi v domačo gostino, kjer voda snaga in kjer se dobi dobra in poceni hrana. Kje? V gostilni „AL BON FURLAN“ v ulici sv. Ivana. Priporoča se za obilen obisk JOSIP SFILIGOJ.

Izšel je ravnokar

LJUDSKI KOLEDAR 1924

z zelo bogato vsebino in mnogimi slikami. Razen zelo izčrpnega pregleda čez l. 1923 Vam nudi veliko gospodarskega gradiva, ki bo naše kmete - gospodarje gotovo zanimalo.

DOBITE GA ZA 2 LIRI

v knjigarni Katoliškega tiskovnega društva v Gorici (v Montovi hiši)

calzature FORCESSIN

Za praznike kaj posebnega!

Trst, via Caprin 5 pri Sv. Jakobu

Ali iščete čevljice
Za deklike in fantice?
Kakšne imajo radi
Ta starci in ta mladi?
Eleganca, trajnost, nizka cena,
To troje je največjega pomena.
Največji magacín
Ima Forcessin
V ulici Caprin.

calzature FORCESSIN

Mali katekizem

dobite za L. 1.20

v „Knjigarni Katoliškega tiskovnega društva“ v Gorici,
Via Carducci 2 (Montovi hiši).

Zobotehnični ambulatorij

TRST, VIA SETTEFONTANE št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 8—18 in od 15—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom. Slovencem 10% popusta kakor tudi plačilo na obroke. Delo zajamčeno

EGIDIJ SCHIFFLIN, koncesionirani zobotehnik.

Kapital fr. frankov 20.000.000 UNION Zasigurana glavnica v 1922.

letu fr. 68.801.059.980

Garancijski fond fr. 150.000.000 - Družba ustanovljena 1828 - Inkasirane premije fr. 107.842.633

TRST, Via Valdirivo 32

Casella postale centro 290 — Telefon št. 40-66

Ker bo glavno zastopstvo v Trstu reorganiziralo celotno ozemlje s tem, da bo ustanovilo nova zastopstva po občinah, se vabijo vse osebe, ki se smatrajo za sposobne vršiti resno ta posel, da pošljajo konkretno ponudbo na našo družbo.

Družba UNION razpolaga z ogromnimi finančnimi sredstvi, ki dovoljujejo, da likvidira kar najhitreje tudi največje nesreče in vsled tega bodo agenti uživali močne provizije in morebitno tudi mesečno plačlo.

Novo pogrebno podjetje Trst

Corsso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrtic na vse kraje. Raznovrstni pogrebi. Prodaja vsakovrstne lesene in konvinate krste, sveče in umetne venice, nagrobne svetilke in sploh vse nartvaške predmete. Ima v zalogi pristne Kopaceve sveče za cerkve. Cene zmerne, postrežba točna.